

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/114/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216010176
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2216010176.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému C. E., narodenému dňa X. G. XXXX v obci F., okres N. E., trvale bytom T. XXX/XXX, F., okres N. E., trestne stíhanému pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného C. E. proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 16. júla 2018, č. k. 2T/43/2016-149, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. mája 2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného C. E. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 16. júla 2018, č. k. 2T/43/2016-149 bol obžalovaný C. E. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že inému úmyselne ublížil na zdraví a uvedený čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, osobe vyššieho veku, keď protiprávneho konania sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že : „dňa 13. augusta 2015 v poobedňajších hodinách v rodinnom dome na adrese F., T. ul. č. XXX/XXX, okres N. E., fyzicky napadol svoju matku H. E., ktorú viackrát päťou udrel do oblasti hlavy, tváre a hrudníka, následkom čoho poškodená H. E. utrpela zranenia, a to vnútrolebečné krvácanie, zlomeninu pravej čeluste, zlomeninu pravej očnénice, zlomeninu nosových kostí, zakrvácanie do pravej prínosovej dutiny, krvnú podliatinu okolo pravej očnénice, otras mozgu 1. Stupňa, pomliaždenie steny hrudnej vľavo s dobou liečenia 5-6 týždňov.“

Za to mu okresný súd podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej aj Tr. por.) okresný súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35937874, škodu vo výške 855,14 eur.

Samosudca okresného súdu odôvodnil písomne vyhotovený rozsudok v rozsahu č. I. 149 - 152 spisu nasledovne (citácia):

„Okresná prokuratúra Dunajská Streda podala dňa 30.03.2016 na tunajší súd obžalobu sp. zn. 1 Pv 549/15/2201-12 zo dňa 23.03.2016 na obžalovaného C. E. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona spáchaného v štádiu dokonaného trestného činu.

Súd vykonal dňa 16.07.2018 na hlavnom pojednávaní dokazovanie v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 6To/94/2017-115 zo dňa 16.11.2017, ktorého právnym názorom bol viazaný - výsluchom obžalovaného C. E. (i čítaním jeho výpovede z prípravného konania), výsluchom svedka H. E., resp. tiež čítaním jeho výpovede z prípravného konania, čítaním výpovede poškodenej H.

E. z prípravného konania a čítaním a oboznámením listinných dôkazov z vyšetrovacieho spisu ORP-823/VM-DS-2015 (tak ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 16.07.2018), pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný C. E. na hlavnom pojednávaní v rámci výsluchu uviedol, že on 13.08.2015 prišiel domov z roboty a poškodená tam už bola dobitá, pričom on nevie, ako sa to stalo. Ona nevedela, čo robí, bola na pumpe v Trhovej Hradskej, nič si nepamätala. Na neho tlačil prokurátor, aby niečo podpísal, povedal mu, že tým sa to preňho skončí, že má povedať toto, aj tam povedal, že to neurobil. On len podpísal, čo mu dali podpísať. S poškodenou žil v spoločnej domácnosti od narodenia, mali dobrý vzťah, nemal dôvod jej ublížiť. Brat žil s nimi tiež, nežije s nimi len posledných 8-10 rokov. Poškodená mala zdravotné problémy, nevedela, čo robí, čo rozpráva. Vymyslela si, že ide do parku, že ju zbili, že jej zobrali peniaze na čerpacej stanici. Potom tam išiel a nič to nebolo. Poškodená mu po návrate z práce v ten deň povedala, že bola v parku a obchode, že spadla z bicykla, išiel do parku, ale nič tam nebolo, nedovolila mu volať lekára. Tieto zdravotné problémy jej začali rok až dva predtým, ako sa stal skutok. Stávalo sa, že sama odišla na bicykli, potom nevedela ani, kde bola, vymýšľala si, že jej ublížili cudzí ľudia. Nebola schopná sama viesť domácnosť. Na lekárske prehliadky ju vodieval pravidelne brat, brala pravidelne lieky na vysoký tlak. Jemu poškodená nevyčítala, že jej v ten deň ublížil. Uviedol, že sa priznáva, lebo nevedel, čo podpisuje. Nie je liečený na žiadnu duševnú poruchu alebo chorobu, nemá obmedzenú spôsobilosť na právne úkony. Nevedel uviesť, prečo poškodená označila ako útočníka jeho. Rovnako nevedel uviesť, prečo jeho brat tvrdil, že sa mu matka sťažovala, že ju (obžalovaný) bije. Predtým nikdy matku nenapadol.

Bola prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 07.12.2015, v ktorej obžalovaný vypovedal, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, uvedeného skutku sa dopustil, avšak nechce sa k tomu vyjadrovať. Požiadal o začatie konania o dohode o vine a treste. Prevzal uznesenie o vznesení obvinenia a zároveň sa vzdal práva podať sťažnosť proti nemu. Zápisnicu o tomto výsluchu podpísali dvaja príslušníci PZ, obvinený, prokurátor a tlmočník. Obvinený vyhlásil, že obsah zápisnice je v súlade s jeho výpoveďou a nežiada jej opravu alebo doplnenie.

Bola prečítaná aj tá časť zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 20.03.2017, kde najskôr obhajca obžalovaného uviedol, že obžalovaný chce urobiť vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku, resp. následná výpoveď obžalovaného, ktorý v nej uviedol, že si to rozmyslel, nepriznáva sa, svoju matku nezbil, nepriznáva sa k trestnej činnosti. Z danej výpovede obžalovaného vyplýva, že keď v daný deň prišiel domov z práce, videl, že matku niekto zbil. Keď sa jej spýtal, kto ju zbil, nevedela povedať. Poškodená nevedela, o čom rozpráva. Chcel ju zobrať k lekárke, ale poškodená nechcela. Poškodená povedala, že bola v obchode a niekto ju zbil. On si uznesenie o vznesení obvinenia ani neprečítal, nevie moc po slovensky, nerozumie sa zákonom, nevedel, čo podpisuje, policajti mu pri podpisovaní povedali, že keď nepodpíše zápisnicu, tak ho zoberú do väzby, on sa nesťažoval, lebo sa bál. Na druhý deň zobral poškodenú k lekárovi brat H., on bol v robote. Poškodená bola nenormálna, nevie odkedy bola chorá. Rozhodne on poškodenú v ten deň nezbil.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedka H. E., vzhľadom na to, že tento po poučení v zmysle § 130 ods. 1 Trestného poriadku odmietol vypovedať. Z jeho výpovede z prípravného konania vyplýva, že poškodená k nemu prišla dňa 13.08.2015 asi o 13.00 hod. a povedala mu, že ju zbil jeho brat C., neuviedla kedy. Zobral ju na políciu, aby podala naňho trestné oznámenie. Poškodená mala na tvári strašné podliatiny, celá pravá strana tváre bola fialová, tak policajt povedal, že ju treba ošetriť, aké má zranenia. Poškodenú odviezol do nemocnice, kde ju ošetrili a zistili, že mala otras mozgu, zlomeninu pravej čeľuste, zlomeninu pravej očnice a krvnú podliatinu okolo pravej očnice. Poškodená zostala v nemocnici, kde jej urobili CT vyšetrenie a zistili vnútrolebečné krvácanie, zlomeninu nosových kostí, zakrvácanie do pravej prínosovej dutiny a pomliaždenie hrudníka. Poškodená na vlastnú zodpovednosť po pár dňoch opustila nemocnicu. Na druhý deň u obvodného lekára poškodená uviedla, že jej neublížil C. E., zrejme to uviedla preto, že nechcela naňho podávať trestné oznámenie. Brata C. sa pýtal, čo sa stalo, ale ten mu uviedol, že nevie, čo sa stalo, že on ani nebol doma, že on jej nič nespravil. Poškodená mu stále hovorila, že ju obžalovaný zvykne biť, na to obžalovaný vždy hovoril, že to nie je pravda, že poškodená spadla. Je pravdou, že poškodená rok pred skutkom spadla, vtedy ju našla susedka na dvore, poškodená si vtedy rozbila hlavu, mala jazvu na tvári a otras mozgu. Obžalovaný matku po odvoze do nemocnice nehladal, pretože sa o ňu vôbec nestaral. Nevedel uviesť, prečo poškodenú nezobral do nemocnice obžalovaný.

Zo znaleckého posudku znalca MUDr. Ronalda Suchého č. 26/2015 vyplýva, že poškodená pri incidente utrpela nasledovné zranenia: vnútrolebečné krvácanie, zlomeninu pravej čeľuste, zlomeninu nosových kostí, zakrvácanie do pravej prínosovej dutiny, krvnú podliatinu okolo pravej očnice, otras mozgu 1. stupňa, pomliaždenie steny hrudnej vľavo. Mechanizmom vzniku týchto úrazov boli viacnásobné údery

pevným tupým predmetom do oblasti pravej polovice tváre poškodenej spredu. Na koži tváre neboli popisované žiadne oderky, ani rany, čo svedčí pre tuhý tupý zraňujúci predmet, bez hrán, hrotov, ostria. Takýmto predmetom mohla byť aj päšť útočníka. Na tvári neboli popisované zranenia, ktoré by vznikli jednoznačne údermi palicou. Toto násilie bolo pomerne intenzívne, na tvári poškodenej vznikli pomerne rozsiahle krvné výrony v mäkkých častiach, ktoré sčasti vznikli priamym úderom, sčasti boli následkom krvácania zo zlomených tvárových kostí. Intenzita úderov sa nevyčerpala pomliaždením tváre, pokračujúce násilie viedlo k zlomeninám hornej čeľuste, zlomeninám nosových kostí a k zlomeninu okraja očnice. Zlomeniny čeľuste prelomili prednú stenu čeľustných dutín, ktoré následne zakrvácali. Údermi na hlavu došlo následne k ľahkému otrasu mozgu a k vnútrolebečnému krvácaniu vpravo v spánkovej oblasti. Nález na ľavej strane hrudníka objektívne nebol popisovaný, uvedená bola len bolestivosť ľavej strany hrudníka - tá mohla byť následkom tupého úderu menšej intenzity na stenu hrudníka. Popísané zranenia mohli vzniknúť tak, ako to uvádza poškodená - opakovanými údermi do tváre tupým predmetom.

Z úmrtného listu H. E., rod. C. vyplýva, že táto sa narodila XX.XX.XXXX a zomrela XX.XX.XXXX.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vyplýva, že obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy bol od 13.02.2013 do 17.06.2014.

Bola prečítaná výpoveď poškodenej H. E. z prípravného konania, pred vznesením obvinenia obžalovanému, zo dňa 09.10.2015, v ktorej poškodená uviedla, že bola v nemocnici v Dunajskej Strede, pretože ju jej syn C. E. zbil v ich dome, nepamätala si presný deň. Udrel ju do oblasti hrudníka, viackrát ju udrel päťou do oblasti tváre. Mala veľké bolesti, ale nechcela ísť k lekárovi, lebo sa hanbila za správanie svojho syna. Keďže bola veľmi zbitá, jej druhý syn H. E. ju zobral do nemocnice. Tam ju ošetrili, po pár dňoch na vlastnú zodpovednosť z nemocnice odišla. Zranenia nevedela presne opísať. Uviedla, že jej syn C. ju veľakrát zbil, udieral ju takou silou, že videla hviezdy. Mala také bolesti, že musela ležať v posteli, na druhý deň vstala z postele, ale kým mala bolesti, musela stále ležať. Jej syn C. ju zbil preto, že mu vynadala, že nepracuje a nestará sa o dom.

Z odpisu z Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný:

1/ Rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 30.09.2003 mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou do 16.10.2005 (krádež), hľadá sa naňho akoby nebol odsúdený,

2/ Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 09.12.2003 mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou do 04.02.2005 (krádež), hľadá sa naňho akoby nebol odsúdený.

Z lustrácie Registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný za posledných 5 rokov spáchal 6 priestupkov, všetky pre porušenie pravidiel cestnej premávky s pokutami od 20,- do 60,- eur.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel a/ chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, b/ vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky. Podľa ods. 2 písm. a/ odňatím slobody na jeden rok až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Na základe vykonaného dokazovania považoval súd vinu obžalovaného za žalovaný skutok za jednoznačne preukázanú, a to nielen v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie. V prvom rade vôbec nesedí obrana obžalovaného, že dňa 13.08.2015 bol od rána v práci a keď prišiel poobede okolo piatej, siedmej domov, bola tam poškodená už dobitá. Z obsahu predbežnej správy pre políciu zo dňa 13.08.2015 MUDr. B. H. vyplýva, že poškodená bola minimálne v čase od 16,28 hod. (zrejme aj skôr) prítomná v pohotovostnej chirurgickej ambulancii so svojím druhým synom H. (svedkom), preto nemohla byť daného dňa ešte aj doma okolo piatej poobede, ako to uvádza obžalovaný, keďže do 18.08.2015 bola následne hospitalizovaná. Trestné oznámenie bolo potom podané až po prepustení poškodenej z nemocnice, dňa 18.08.2015. Svedok H. E. uvádzal, že poškodená k nemu prišla daného dňa zbitá okolo 13,00 hod. a potom išli na políciu podať trestné oznámenie, kde im povedali, aby išli na vyšetrenie zistiť, aké má zranenia, aký je ich rozsah. Výpoveď obžalovaného je v danom smere potom preukázateľne nepravdivá. Z danej lekárskej správy rovnako jednoznačne vyplýva, že poškodená označila ako útočníka obžalovaného, bolo tomu tak dňa 13.08.2015, dňa 18.08.2015 pri podaní trestného oznámenia a rovnako sa vyjadrila aj pri svojej výpovedi dňa XX.XX.XXXX (5 dní pred smrťou). Poškodená svoje tvrdenia ohľadom označenia osoby útočníka ani raz nezmenila, vždy označila za útočníka obžalovaného, pričom

už z daného možno usudzovať, že jej kognitívne schopnosti v danom smere neboli nijako obmedzené, či poškodené.

Z lekárskeho posudku doloženého obžalovaným do súdneho spisu vyplýva, že tento bol vyhotovený posudkovým lekárom MUDr. N. H. za účelom posúdenia odkázanosti na sociálnu službu. V tomto posudku posudkový lekár uviedol, že poškodená je mobilná, kontinentná, dezorientovaná - dementná. K danému súd uvádza, že tento posudok bol vypracovaný až po útoku na poškodenú, poškodená o necelý mesiac zomrela. Bol vypracovaný za účelom posúdenia odkázanosti poškodenej na pomoc, resp. za účelom jej umiestnenia do domova dôchodcov. Poškodenej bol určený najvyšší stupeň odkázanosti, bola odkázaná na nepretržitý dohľad pri väčšine činností. Z posudku potom vyplýva jedine to, že „vďaka“ útoku obžalovaného na poškodenú, táto nebola schopná sa ďalej o seba sama už postarať. Do času útoku žila poškodená s obžalovaným spoločne v jednom dome a je zrejme, že celé dni trávila sama (obžalovaný tvrdil, že bol od 06,00 hod. do 17,00 až 18,00 hod. v práci) a musela sa o seba starať sama, pričom do času pred útokom zjavne potreba posúdenia jej odkázanosti či dohľad inej osoby nevznikla. Súd zároveň dodáva, že starecká demencia je všeobecne známou duševnou poruchou, ktorú charakterizuje úbytok rozumových schopností. Vychádzajúc však z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, t. j. najmä z oboznámenej lekárskej správy, zápisnice o trestnom oznámení, resp. prečítanej zápisnice o výsluchu poškodenej zo dňa 09.10.2015, však možno mať za jednoznačne preukázané, že poškodená bola schopná chápať význam trestného konania a presvedčivo označiť za útočníka obžalovaného, pričom daná skutočnosť je podporená aj výpoveďou svedka H. E., ktorý uvádzal, že poškodená sa mu aj v minulosti viackrát sťažovala, že ju obžalovaný bije a dané sa dialo zjavne ešte v čase, kedy poškodená nebola odkázaná na celodennú starostlivosť a dohľad. Obrana obžalovaného je potom podľa názoru súdu účelová a nepravdivá, nie je podporená žiadnym reálnym dôkazom. Sám obžalovaný uvádzal, že do času útoku poškodená brala len lieky na vysoký tlak, jej zdravotný stav nevyžadoval sledovanie lekárom.

Súd odmietol návrh obhajcu obžalovaného na predvolanie znalca za účelom zistenia, či zranenia poškodenej mohli vzniknúť aj inak ako bolo popísané v znaleckom posudku, resp. na vyhotovenie znaleckého posudku na posúdenie vierohodnosti výpovede poškodenej v prípravnom konaní. Vykonanie daných dôkazov sa javí absolútne neúčelné a zbytočné. Znalec vo svojom znaleckom posudku celkom jednoznačne popísal spôsob vzniku zranení poškodenej. Nie je zmyslom znaleckého dokazovania zisťovať všetky možné spôsoby vzniku popísaných zranení poškodenej, keď poškodenou uvádzaný spôsob vzniku zranení korešponduje so stanoviskom znalca. Rovnako nebolo dôvodné vyhotovenie znaleckého posudku na posúdenie vierohodnosti výpovede poškodenej v prípravnom konaní. Výpoveď poškodenej súd považuje jednoznačne za vierohodnú, samotnou poškodenou v priebehu dvoch mesiacov pred smrťou nezmenenú, podporenú aj výpoveďou svedka H. E.. Naproti tomu výpoveď obžalovaného je preukázateľne nepravdivá už od začiatku, v priebehu konania pravidelne menená, bez akéhokoľvek racionálneho vysvetlenia, prípadne i s popieraním zaprotokolovaného obsahu jeho doterajších výpovedí.

Súd mal preto vinu obžalovaného dostatočne preukázanú vykonaním všetkých dôkazov na hlavnom pojednávaní, resp. vychádzajúc i z dôkazov vykonaných v prípravnom konaní a oboznámených, či čítaných na hlavnom pojednávaní.

Protiprávnym konaním popísaným vo výroku rozsudku, obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný úmyselne ublížil inému (poškodenej) na zdraví a takýto skutok spáchal na chránenej osobe, ktorou bola poškodená - jeho matka, ktorá mala v čase skutku takmer 76 rokov. Obžalovaný bol v čase spáchania skutku osobou s úplnou trestnoprávnou zodpovednosťou, konal úmyselne a chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým je v tomto prípade život a zdravie iného.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol súd najmä na spôsob spáchania trestného činu obžalovaným, na jeho následok, zavinenie, pohnútku priťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Za prejednávánú trestnú činnosť mu uložil trest odňatia slobody podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na daný trestný čin, t. j. podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona. U obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ T. z., teda že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Pri ukladaní trestu vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností došlo k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, preto platila trestná sadzba 1 rok až 2 roky 4 mesiace. Obžalovanému súdu uložil podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici takto zníženej trestnej sadzby - 12 mesiacov - ktorú výmeru považoval vzhľadom na osobu obžalovaného i s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu za zákonnú a primeranú. Obžalovanému zároveň podmienne odložil výkon trestu odňatia slobody s určením skúšobnej doby na 12 mesiacov, keďže mal za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného, na ktorého sa hľadá akoby nebol odsúdený, na jeho doterajší život, prostredie, v ktorom žije a pracuje, resp. na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Súd tiež uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Mamatyova 17, 850 05 Bratislava, v uplatnenej výške 855,14 eur ako náhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej v dôsledku poškodenia jej zdravia.“

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote dňa 27. marca 2018 (č. I. 147 spisu) tzv. bianko odvolanie obžalovaný C. E..

Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu práva podať proti rozsudku odvolanie výslovne vzdal.

Obžalovaný C. E. odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ladislava Pongrácza dňa 10. októbra 2018 v rozsahu č. I. 157 - 159 spisu nasledovne (podstatné citácie):

„...Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 16.07.2018 popieral spáchanie žalovaného trestného činu, uviedol, že keď prišiel domov dňa 13.08.2015 z roboty, poškodená už bola dobitá, pričom on nevie, ako sa to stalo. Poškodená nevedela, čo robí, bola na pumpe v Trhovej Hradскеj, nič si nepamätala.

Súd pri vyhodnotení dôkazov neprihliadol na výpoveď môjho klienta, ani na výpoveď svedka - H. E., brata obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 03.04.2017 po zložení prísahy/ na moju otázku do zápisnice uviedol, že „V ten deň, keď sa skutok stal som sa rozprával s mamou /nebohá poškodená/. U lekára mama hovorila, že obžalovaný ju nezbil. Moja matka sa zvykávala sťažovať na brata, že ju zbil, ale nemala žiadne zranenia. Aj na mňa sa sťažovala, dcéra bola u nej cez víkend a povedala jej, že som jej ukradol 15.000 Sk. Mama bola stále sama. Vnímať mam vnímala, len ako? Stalo sa aj to, že mama tvrdila, že ju niekto zbil, ale vôbec to tak nebolo. Nikdy som to nezistil. Aj na susedov tvrdila, že ju zbili, ale ani to nebola pravda. Moja mama sa potom liečila. Brala lieky. Matka bola aj u nás 2-3 týždne a keď sa vrátila domov, tak sa obžalovanému sťažovala, že sme ju týrali, čo ale nebola pravda. Moja matka nechcela brať ani lieky“...“Podľa mojich vedomostí, môj brat, obžalovaný nikdy nezbil našu matku.“

Ďalej svedok E. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol aj to, že dňa 13.8.2015 došla poškodená z roboty a povedala, že ju obžalovaný zbil. Zobrali poškodenú k lekárke, tam ona povedala, že ju obžalovaný nezbil. Na polícii zase tvrdila, že ju obžalovaný zbil. Poškodená každého obvinila, že ju dlží peniaze, čo ale pravda nebola. Skôr ona pýtala peniaze od ľudí. Aj pred týmto incidentom videl svedok na poškodenej zranenia. Poškodená zvykávala hovoriť, že obžalovaný ju zbil, ale to isté tvrdil aj o svedkovi - svojom druhom synovi, že ju zbil, pričom on bol na služobnej ceste.

Súd sa s týmto nespochybniteľným dôkazom - výpoveďou svedka H. E., ktorý svedčí v prospech obžalovaného a jednoznačne preukazuje jeho nevinu, sa nevysporiadal, nevyhodnotil ho v prospech obžalovaného.

Podľa vyjadrenia svedka H. E. poškodená - jeho nebohá matka bola psychicky chorá, pričom bola vypočutá len pred vznesením obvinenia, napriek tomu jej výpoveď súd považuje za dôveryhodnú a považuje za dôkaz.

Okresný súd Dunajská Streda prvý rozsudok v predmetnej trestnej veci vyniesol dňa 03.04.2017, vtedy obžalovaného podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Dunajská Streda č.1Pv 549/2201 zo dňa 23.03.2016 podanej dňa 30.03.2016 na Okresný súd Dunajská Streda oslobodil. Z toho vyplýva, že už vtedy boli značné pochybnosti o vine môjho klienta.

Proti tomuto oslobodzujúcemu rozsudku podala Okresná prokuratúra Dunajská Streda odvolanie. Krajský súd v Trnave Uznesením č.k.6To 94/2017 - 115 zo dňa 16.11.2017 podľa § 321 odsek 1 písmena

b/, písmena c/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V zmysle pokynov odvolacieho súdu okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie, avšak nebol produkovaný žiadny nový dôkaz, ktorý by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností svedčil o tom, že by obžalovaný spáchal žalovaný prečin, napriek tomu rozsudkom zo dňa 16.07.2018 môjho klienta odsúdil, bez relevantného dôkazu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, teda na to, že súd nemal bezpečne a bezpochybné preukázané, že by sa môj klient dopustil za vinu mu kladeného prečinu, napriek tomu, bez dôkazu ho uznal za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/, písmeno e/ Trestného zákona, žiadame, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného C. E. nevyjadril.

Obhajca obžalovaného C. E. na verejnom zasadnutí druhostupňového súdu zotrval na svojich návrhových prednesoch v kontexte s vyššie špecifikovanými odvolacími dôvodmi.

Obžalovaný C. E. sa verejného zasadnutia odvolacieho súdu osobne nezúčastnil a požiadal, aby bol tento procesný úkon vykonaný v jeho neprítomnosti. Tejto požiadavke odvolací súd vyhovel.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného C. E. ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázal na správnosť postupu konania okresného súdu, ako i správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku. Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Pokiaľ ide o výrok o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie vecí a zachovanie práva obžalovaného C. E. na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav vecí, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný.

Následne súd prvého stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom. Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného C. E..

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný C. E. spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z tohto dôvodu si skutkové závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného C. E., odvolací súd uzatvára, že nejde o novú a dosiaľ neuplatnenú obhajobu obžalovaného, ale o tvrdenia, s ktorými sa v súlade so stavom vecí a zákonom dôsledne, a to i v dôvodoch napadnutého rozsudku, vysporiadal už prvostupňový súd.

Na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní samosudca okresného súdu dôvodne a v konečnom dôsledku aj správne dospel k prezentovaný skutkovým záverom, ku ktorým niet zo strany odvolacieho súdu čo dodať.

Vzhľadom k výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní postupoval okresný súd v súlade so zákonom a správne, keď uznal obžalovaného C. E. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák., nakoľko boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Okresný súd správnym postupom dokazoval aj skutočnosti potrebné pre ukládanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' ako i všetky ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne vychádzal z ustanovenia § 34 Tr. zák., prihliadol najmä na okolnosti

a spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následky, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Nezistil žiadne mimoriadne okolnosti prípadu podľa § 39 Tr. zák., správne ustálil ako poľahčujúcu okolnosť predchádzajúci riadny život obžalovaného a zákonným postupom, zrejším aj z ustanovení §36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. v konečnom dôsledku v súlade s ustanovením 156 ods. 2 Tr. zák. dôvodne uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody v zákonom stanovenej sadzbe vo výmere dvanásť mesiacov.

Po splnení zákonom predpokladaných podmienok § 49 ods. 1 písm. a), § 49 ods. 2 Tr. zák. okresný súd obžalovanému C. E. správne podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na primerane dlhú skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. Prísnejšiu sankciu odvolací súd uložiť nemohol z dôvodu nedostatku odvolania, ktoré by podal prokurátor v neprospech obžalovaného.

Uložený trest však vo svojej podstate obsahuje požadovaný prvok represie (zabránenie obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák.

Výrok prvostupňového súdu pojednávajúci o adhéznom konaní je správny i zákonný a odvolací súd si v týchto súvislostiach argumenty okresného súdu osvojil.

Nezistiac preto žiadne podmienky pre zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného C. E. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.